

A les Coves tot està ben fet

El meu amic Josep no s'ha ofès molt quan ha llegit, al número passat, la conversa que ell i jo vam portar sobre la Festa dels Quintos. Tampoc li va sorprendre vore-la publicada. S'ho esperava.

Puix bé; estavem comentant coses molt diverses fins que el meu amic Josep, molt eclèctic i socràtic ell, es posà a parlar i a qüestionar-se açò que tot seguit vaig a trascriu-re-vos:

JOSEP: Com tu saps, gairebé des del principi que estic subscript al periòdic TOSSAL GROS. Fins i tot alguna vegada he col·laborat escrivint en ell. Hi trobo que és una cosa bona per al poble i per als que hi vivim fora esdevé en una mena de substitut d'aquella carta que abans rebíem dels familiars de Les Coves. El telèfon ha fet minvar força eixa relació epistolar entre gent-de-fora i gent-del-poble, el periòdic TOSSAL GROS ompli eixe buit que ha deixat la tècnica.

Quan rep el periòdic m'assabento de moltíssimes coses del poble, però una cosa em crida força l'atenció: a Les Coves TOT ESTÀ BEN FET. En contades ocasions he pogut constatar un lleuger aire de crítica en alguna col·laboració. Com t'he dit, a Les Coves TOT ESTÀ BEN FET.

— Home, Josep! Penso que els qui escriuen al periòdic saben moltes coses, com la resta de gent del poble, que són factibles de crítica, bé perquè estan mal fetes o perquè podrien haver-se fet millor, però escriure-les al Periòdic possiblement significaria tirar-te alguna gent damunt, tenir-la en contra, i això ningú ho vol.

JOSEP: Precisament això li donaria més força i vàlua al periòdic. Si alguna cosa no funciona bé, cal dir-ho. Preguntar-li al responsable per què no funciona millor i donar-ho a conèixer a la gent.

— Mira Josep, el poble és menut i de problemes ningú en vol...

JOSEP: Pensa que no n'estic parlant de criticar a eixa o l'altra persona,

són les institucions locals a les quals hi ha que mirar en lupa per forçar-les a millorar la seua gestió, considerant que tota gestió és sempre millorable.

— Jo, Josep, no et llevo la raó, però n'estic segur que una crítica a qualsevol entitat seria considerada pels responsables d'eixa entitat com una crítica a la seua pròpia persona, no a la seua gestió. No crec que la major part de la gent estaria disposada a eixe joc democràtic de crítica i resposta a la crítica amb arguments. Penso que la cosa acabaria en un "no et miro més a la cara" com a mínim.

JOSEP: Tens tota la raó. Seria aixina com tu dius, però només al principi. Al llarg del temps el diàleg s'imposaria i a més les gestions de les entitats locals serien més transparents perquè la gent tindria al seu abast tota la informació a la qual en té dret. Això, d'alguna manera forçaria als responsables a espavilar-se per fer-ho millor encara.

— Puix ja està bé de parlar, Josep. No cal esperar més temps. Agarra un paper i posa't a escriure tot el que penses sobre alguna cosa que consideres que no s'ha fet bé. Jo el faré arribar al periòdic TOSSAL GROS i ja

et diré si aplega a les meues orelles algún comentari sobre els teus raonaments. Ja que tu ho proposes, tira tu la primera pedra, sabut.

JOSEP: Xe!, quines coses dius! Sou vosaltres, la gent que fa la vida al poble, la més indicada per manifestar la seua opinió al periòdic. Jo sóc foraster i ja saps que a vosaltres no vos agradaria que fóra un foraster qui criticara alguna cosa del poble per molt criticable que pensàreu que ho fóra. Ja saps això de "forasters vindran que del poble ens treuran".

— Mira, Josep, em pareix que eres molt viu i no vols mullar-te gens. Fica't en la problemàtica local i expressa la teua opinió tal i com ho prediques. Sigues conseqüent.

JOSEP: Escolta'm, quina hora tens?... menys quart, ja? Disculpa'm, he d'anar-me'n a sopar. Per cert, no em faràs la malifeta, com l'altra vegada, de publicar aquesta conversa al periòdic, no?

— Tranquil, Josep. Ves i sopa que açò quedarà entre nosaltres. (—Raó té si no es refia—).

L'AMIC DE JOSEP

AJUNTAMENT